

RIMLJANIMA

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

ПОГЛАВЉЕ 1

- O**d Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanog apostola izabranog za jevandjelje Božije,
- ² Koje Bog unapred obeća preko proroka svojih u svetim pismima
- ³ O sinu svom, koji je po telu rođen od semena Davidovog,
- ⁴ A posvedočen silno za Sina Božijeg Duhom svetinje po vaskrsenju iz mrtvih, Isusu Hristu Gospodu našem,
- ⁵ Preko kog primismo blagodat i apostolstvo, da pokorimo sve neznabošce veri imena Njegovog;
- ⁶ Među kojima ste i vi pozvani Isusu Hristu,
- ⁷ Svima koji su u Rimu, ljubaznima Bogu, i pozvanima svetima: blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista.
- ⁸ Prvo, dakle, zahvaljujem Bogu svom kroz Isusa Hrista za sve vas što se vera vaša glasi po svemu svetu.
- ⁹ Jer mi je svedok Bog, kome služim duhom svojim u jevandjelju Sina njegovog, da vas se opominjem bez prestanka,
- ¹⁰ Moleći se svagda Bogu u molitvama svojim da bi mi kad Božija volja pomogla da dodjem k vama;
- ¹¹ Jer želim videti vas, da vam dam kakav duhovni dar za vaše utvrđenje,
- ¹² To jest, da se s vama utešim verom opštom, i vašom i mojom.
- ¹³ Ali vam neću zatajiti, braćo, da sam mnogo puta hteo da vam dodjem, pa bih zadržan dosle, da i među vama imam kakav plod, kao i među ostalim neznabošcima.
- ¹⁴ Dužan sam i Grcima i divljacima, i mudrima i nerazumnima.
- ¹⁵ Zato, od moje strane, gotov sam i vama u Rimu propovedati jevandjelje.
- ¹⁶ Jer se ne stidim jevandjelja Hristovog; jer je sila Božija na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku.
- ¹⁷ Jer se u Njemu javlja pravda Božija iz vere u veru, kao što je napisano: Pravednik će od vere živ biti.
- ¹⁸ Jer se otkriva gnev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi.
- ¹⁹ Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio;
- ²⁰ Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.
- ²¹ Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše Ga kao Boga niti Mu zahvališe, nego zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo.

- ²² Kad se gradjahu mudri, poludeše,
- ²³ I pretvoriše slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova.
- ²⁴ Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistotu, da se pogane telesa njihova medju njima samima;
- ²⁵ Koji pretvoriše istinu Božiju u laž, i većma poštovaše i poslužiše tvar nego Tvorca, koji je blagosloven va vek. Amin.
- ²⁶ Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriše putno upotrebljavanje u besputno.
- ²⁷ Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskog roda, raspališe se željom svojom jedan na drugog, i ljudi s ljudima činjahu sram, i platu koja trebaše za prevaru njihovu primahu na sebi.
- ²⁸ I kao što ne marahu da poznadu Boga, zato ih Bog predade u pokvaren um da čine šta ne valja,
- ²⁹ Da budu napunjeni svake nepravde, kurvarstva, zloće, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubistva, svadje lukavstva, zloćudnosti;
- ³⁰ Šaptači, opadači, bogomrsci, siledžije, hvališe, ponositi, izmišljači zala, nepokorni roditeljima,
- ³¹ Nerazumni, nevere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi.
- ³² A neki pravdu Božiju poznavši da koji to čine zaslužuju smrt, ne samo to čine, nego pristaju na to i onima koji čine.

ПОГЛАВЉЕ 2

Zato se ne možeš izgovoriti, o čoveče koji god sudiš! Jer kojim sudom sudiš drugom, sebe osudjuješ; jer to činiš sudeći.

- ² A znamo da je sud Božji prav na one koji to čine.
- ³ Nego pomišljaš li, o čoveče koji sudiš onima koji to čine, i sam činiš to! Da ćeš ti pobeći od suda Božijeg?
- ⁴ Ili ne mariš za bogatstvo Njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ne znajući da te dobrota Božija na pokajanje vodi?
- ⁵ Nego svojom drvenosti i nepokajanim srcem sabiraš sebi gnev za dan gneva u koji će se pokazati pravedni sud Boga,
- ⁶ Koji će dati svakome po delima njegovim:
- ⁷ Onima, dakle, koji su trpljenjem dela dobrog tražili slavu i čast i neraspadljivost, život večni;
- ⁸ A onima koji se uz prkos suprote istini, a pokoravaju se nepravdi, nemilost i gnev.
- ⁹ Nevolja i tuga na svaku dušu čoveka koji čini zlo, a najpre Jevrejina i Grka;
- ¹⁰ A slava i čast i mir svakome koji čini dobro, a najpre Jevrejinu i Grku;
- ¹¹ Jer Bog ne gleda ko je ko.
- ¹² Jer koji bez zakona sagrađiše, bez zakona će i izginuti; i koji u zakonu sagrađiše, po zakonu će se osuditi
- ¹³ (Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji slušaju zakon, nego će se oni opravdati koji ga tvore;
- ¹⁴ Jer kad neznabošci ne imajući zakon sami od sebe čine šta je po zakonu, oni zakon ne

imajući sami su sebi zakon:

- 15** Oni dokazuju da je ono napisano u srcima njihovim što se čini po zakonu, budući da im savest svedoči, i misli među sobom tuže se ili pravdaju)
- 16** Na dan kada Bog uzasudi tajne ljudske po jevandjelju mom preko Isusa Hrista.
- 17** Gle, ti se zoveš Jevrejin, a oslanjaš se na zakon i hvališ se Bogom,
- 18** I poznaješ volju, i biraš šta je bolje, jer si naučen od zakona;
- 19** I misliš da si vodj slepima, videlo onima koji su u mraku,
- 20** Nakazatelj bezumnima, učitelj deci, koji imaš ugled razuma i istine u zakonu.
- 21** Učeći, dakle, drugog sebe ne učiš;
- 22** Propovedajući da se ne krade, kradeš; govoreći: Ne čini preljube, činiš preljubu: gadeći se na idole, kradeš svetinju;
- 23** Koji se hvališ zakonom, a prestupom zakona sramotiš Boga.
- 24** Jer se ime Božije zbog vas huli u neznabošcima, kao što stoji napisano.
- 25** Obrezanje pomaže ako zakon držiš; ako li si prestupnik zakona, obrezanje je tvoje neobrezanje postalo.
- 26** Ako, dakle, neobrezanje pravdu zakona drži, zašto se ne bi njegovo neobrezanje za obrezanje uzelo?
- 27** I onaj koji je od roda neobrezan i izvršuje zakon, osudiće tebe koji si sa slovima i obrezanjem prestupnik zakona.
- 28** Jer ono nije Jevrejin koji je spolja Jevrejin, niti je ono obrezanje koje je spolja, na telu;
- 29** Nego je ono Jevrejin koji je iznutra i obrezanje srca duhom a ne slovima, to je obrezanje; kome je hvala ne od ljudi nego od Boga.

ПОГЛАВЉЕ 3

Šta je dakle bolji Jevrejin od drugih ljudi? Ili šta pomaže obrezanje?

- 2** Mnogo svakojako; prvo što su im poverene reči Božije.
- 3** A što neki ne verovaše, šta je za to? Eda će njihovo neverstvo veru Božiju ukinuti?
- 4** Bože sačuvaj! Nego Bog neka bude istinit, a čovek svaki laža, kao što stoji napisano: Da se opravdaš u svojim rečima, i da pobediš kad ti stanu suditi.
- 5** Ako li nepravda naša Božiju pravdu podiže, šta ćemo reći? Eda li je Bog nepravedan kad se srdi? Po čoveku govorim:
- 6** Bože sačuvaj! Jer kako bi mogao Bog suditi svetu?
- 7** Jer ako istina Božija u mojoj laži veća postane na slavu Njegovu, zašto još i ja kao grešnik da budem osudjen?
- 8** Zašto, dakle (kao što viču na nas, i kao što kažu neki da mi govorimo) da ne činimo zla da dodje dobro? Njima će sud biti pravedan.
- 9** Šta dakle? Jesmo li bolji od njih? Nipošto! Jer gore dokazasmo da su i Jevreji i Grci svi pod grehom,
- 10** Kao što stoji napisano: Ni jednog nema pravednog;
- 11** Ni jednog nema razumnog, i ni jednog koji traži Boga;
- 12** Svi se ukloniše i zajedno nevaljali postaše: nema ga koji čini dobro, nema ni jednog ciglog.
- 13** Njihovo je grlo grob otvoren, jezicima svojim varaju, i jed je aspidin pod usnama njihovim.

- 14 Njihova su usta puna kletve i gorčine.
- 15 Njihove su noge brze da prolivaju krv.
- 16 Na putevima je njihovim raskopavanje i nevolja;
- 17 I put mirni ne poznaše.
- 18 Nema straha Božijeg pred očima njihovim.
- 19 A znamo da ono što zakon govori, govori onima koji su u zakonu, da se svaka usta zatisnu, i sav svet da bude kriv Bogu;
- 20 Jer se delima zakona ni jedno telo neće opravdati pred Njim; jer kroz zakon dolazi poznanje greha.
- 21 A sad se bez zakona javi pravda Božija, posvedočena od zakona i od proroka;
- 22 A pravda Božija verom Isusa Hrista u sve i na sve koji veruju; jer nema razlike.
- 23 Jer svi sagrešiše i izgubili slavu Božiju,
- 24 I opravdaće se za badava blagodaću Njegovom, otkupom Isusa Hrista.
- 25 Kog postavi Bog očišćenje verom u krvi Njegovoj da pokaže svoju pravdu oproštenjem predjašnjih greha;
- 26 U podnošenju Božijem, da pokaže pravdu svoju u sadašnje vreme da je On pravedan i da pravda onog koji je od vere Isusove.
- 27 Gde je, dakle, hvala? Prodje. Kakvim zakonom? Je li zakonom dela? Ne, nego zakonom vere.
- 28 Mislimo dakle da će se čovek opravdati verom bez dela zakona.
- 29 Ili je samo jevrejski Bog, a ne i neznabožački? Da, i neznabožački.
- 30 Jer je Jedan Bog koji će opravdati obrezanje iz vere i neobrezanje verom.
- 31 Kvarimo li dakle zakon verom? Bože sačuvaj! Nego ga još utvrdjujemo.

ПОГЛАВЉЕ 4

Šta ćemo dakle reći za Avraama, oca svog, da je po telu našao?

- 2 Jer ako se Avraam delima opravda, ima hvalu, ali ne u Boga.
- 3 Jer šta govori pismo? Verova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdu.
- 4 A onome koji radi ne broji se plata po milosti nego po dugu.
- 5 A onome koji ne radi, a veruje Onog koji pravda bezbožnika, prima se vera njegova u pravdu.
- 6 Kao što i David govori da je blago čoveku kome Bog prima pravdu bez dela zakona:
- 7 Blago onima koji se oprostiše bezakonja, i kojima se gresi prikrise.
- 8 Blago čoveku kome Gospod ne prima greha.
- 9 Ovo, dakle, blaženstvo ili je u obrezanju ili u neobrezanju? Jer govorimo da se Avraamu primi vera u pravdu.
- 10 Kako mu se, dakle, primi? Ili kad je bio u obrezanju ili neobrezanju? Ne u obrezanju nego u neobrezanju.
- 11 I primi znak obrezanja kao pečat pravde vere koju imашe u neobrezanju, da bi bio otac svih koji veruju u neobrezanju; da se i njima primi u pravdu;
- 12 I da bi bio otac obrezanja ne samo onima koji su od obrezanja, nego i onima koji hode stopama vere koja beše u neobrezanju oca našeg Avraama.
- 13 Jer obećanje Avraamu ili semenu njegovom da bude naslednik svetu ne bi zakonom

nego pravdom vere.

14 Jer ako su naslednici oni koji su od zakona, propade vera, i pokvari se obećanje.

15 Jer zakon gradi gnev; jer gde nema zakona nema ni prestupa.

16 Zato od vere da bude po milosti da obećanje tvrdo ostane svemu semenu, ne samo koji je od zakona nego i koji je od vere Avraama, koji je otac svima nama,

17 (Kao što stoji napisano: Postavih te oca mnogim narodima) pred Bogom kome verova, koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao ono što jeste:

18 On verova na nadu kad se nije bilo ničemu nadati da će on biti otac mnogim narodima, kao što mu beše rečeno: Tako će biti seme tvoje.

19 I ne oslabivši verom ne pogleda ni na svoje već umoreno telo, jer mu beše negde oko sto godina, ni na mrtvost Sarine materice.

20 I za obećanje Božije ne posumnja se neverovanjem, nego ojača u veri, i dade slavu Bogu.

21 I znaše jamačno da šta obeća kadar je i da učini.

22 Zato se i primi njemu u pravdu.

23 Ali nije pisano za njega jednog samo da mu se primi,

24 Nego i za nas, kojima će se primiti ako verujemo Onog koji vaskrse Isusa Hrista Gospoda našeg iz mrtvih,

25 Koji se predade za grehe naše, i ustade za opravdanje naše.

ПОГЛАВЉЕ 5

Opravdavši se, dakle, verom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svog Isusa Hrista,

2 Kroz kog i pristup nadjosmo verom u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božije.

3 Ne samo, pak, to nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja trpljenje gradi;

4 A trpljenje iskustvo, a iskustvo nadanje;

5 A nadanje neće se osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom Svetim koji je dat nama.

6 Jer Hristos još kad slabi bejasmo umre u vreme svoje za bezbožnike.

7 Jer jedva ko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se ko usudio umreti.

8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasmo grešnici umre za nas.

9 Mnogo ćemo, dakle, većma biti kroza Nj spaseni od gneva kad smo se sad opravdali krvlju Njegovom.

10 Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću Sina njegovog dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se većma spasti u životu Njegovom kad smo se pomirili.

11 Ne samo, pak to, nego se hvalimo i Bogom kroz Gospoda svog Isusa Hrista, kroz kog sad primismo pomirenje.

12 Zato, kao što kroz jednog čoveka dodje na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt udje u sve ljude, jer svi sagraše.

13 Jer greh beše na svetu do zakona; ali se greh ne primaše kad ne beše zakona;

14 Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija i nad onima koji nisu sagrašili prestupivši kao Adam, koji je prilika Onog koji htede doći.

15 Ali dar nije tako kao greh; jer kad kroz greh jednog pomreše mnogi, mnogo se većma blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge blagodaću jednog čoveka, Isusa Hrista.

- ¹⁶ I dar nije kao greh jednog: jer za greh jednog bi osudjenje, a dar od mnogih grehova opravdanje.
- ¹⁷ Jer kad za greh jednog carova smrt kroz jednog, koliko će većma oni koji primaju izobilje blagodat i dar pravde u životu carovati kroz jednog Isusa Hrista!
- ¹⁸ Zato, dakle, kao što za greh jednog dodje osudjenje na sve ljude, tako i pravdom jednog dodje na sve ljude opravdanje života.
- ¹⁹ Jer kao što neposlušanjem jednog čoveka postaše mnogi grešni, tako će i poslušanjem jednog biti mnogi pravedni.
- ²⁰ A zakon dodje uz to da se umnoži greh; jer gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat,
- ²¹ Da kao što carova greh za smrt, tako i blagodat da caruje pravdom za život večni, kroz Isusa Hrista Gospoda našeg.

ПОГЛАВЉЕ 6

- Š**ta ćemo dakle reći? Hoćemo li ostati u grehu da se blagodat umnoži? Bože sačuvaj!
- ² Jer koji umresmo grehu kako ćemo još živeti u njemu?
- ³ Ili ne znate da svi koji se krstismo u Isusa Hrista, u smrt Njegovu krstismo se?
- ⁴ Tako se s Njim pogrebosmo krštenjem u smrt da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom Očevom, tako i mi u novom životu da hodimo.
- ⁵ Jer kad smo jednaki s Njim jednakom smrću, bićemo i vaskrsenjem;
- ⁶ Znajući ovo da se stari naš čovek razape s Njime, da bi se telo grešno pokvarilo, da više ne bismo služili grehu.
- ⁷ Jer koji umre oprosti se od greha.
- ⁸ A ako umresmo s Hristom, verujemo da ćemo i živeti s Njim,
- ⁹ Znajući da Hristos usta iz mrtvih, već više ne umire; smrt više neće ovladati njime.
- ¹⁰ Jer šta umre, grehu umre jedanput; a šta živi, Bogu živi.
- ¹¹ Tako i vi, dakle, držite sebe da ste mrtvi grehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem.
- ¹² Da ne caruje, dakle, greh u vašem smrtnom telu, da ga slušate u slastima njegovim;
- ¹³ Niti dajte udova svojih grehu za oružje nepravde; nego dajte sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvih, i ude svoje Bogu za oružje pravde.
- ¹⁴ Jer greh neće vama ovladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću.
- ¹⁵ Šta dakle? Hoćemo li grešiti kad nismo pod zakonom nego pod blagodaću? Bože sačuvaj!
- ¹⁶ Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onog koga slušate, ili greha za smrt, ili poslušanja za pravdu?
- ¹⁷ Hvala, dakle, Bogu što bivši robovi grehu poslušaste od srca tu nauku kojoj se i predadoste.
- ¹⁸ Oprostivši se, pak, od greha postaste sluge pravdi.
- ¹⁹ Kao čovek govorim, za slabost vašeg tela. Jer kao što dadoste ude svoje za robove nečistoti i bezakonju na bezakonje, tako sad dajte ude svoje za sluge pravdi na posvećenje.
- ²⁰ Jer kad bejaste robovi grehu, prosti bejaste od pravde.
- ²¹ Kakav dakle onda imadoste plod za koji se sad stidite? Jer je onog kraj smrt.

²² A sad oprostivši se od greha, i postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj život večni.

²³ Jer je plata za greh smrt, a dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem.

ПОГЛАВЉЕ 7

Ili ne znate, braćo (jer govorim onima koji znaju zakon), da zakon vlada nad čovekom dokle je živ?

² Jer je udata žena privezana zakonom za muža dokle god on živi; a ako li muž njen umre, razreši se od zakona muževljeg.

³ Zato, dakle, dok joj je muž živ biva preljubočinica ako podje za drugog muža; a ako joj umre muž prosta je od zakona da ne bude preljubočinica ako podje za drugog.

⁴ Zato, braćo moja, i vi umreste zakonu telom Hristovim, da budete drugog, Onog što usta iz mrtvih, da plod donesemo Bogu.

⁵ Jer kad bejasmu u telu, behu slasti grehovne, koje zakon radjahu u udimu našim da se smrti plod donosi.

⁶ A sad, umrevši izbavismo se od zakona koji nas držaše, da služimo Bogu u obnovljenju Duha a ne u starini slova.

⁷ Šta ćemo dakle reći? Je li zakon greh? Bože sačuvaj! Nego ja greha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: Ne zaželi.

⁸ A greh uze početak kroz zapovest, i načini u meni svaku želju; jer je greh bez zakona mrtav.

⁹ A ja življah nekad bez zakona; a kad dodje zapovest, onda greh ožive,

¹⁰ A ja umreh, i nadje se da mi zapovest bi za smrt koja beše data za život.

¹¹ Jer greh uzevši početak kroz zapovest prevari me, i ubi me njome.

¹² Tako je, dakle, zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra.

¹³ Dobro li dakle bi meni smrt? Bože sačuvaj! Nego greh, da se pokaže greh dobrom čineći mi smrt, da bude greh odviše grešan zapovešću.

¹⁴ Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam telesan, prodan pod greh:

¹⁵ Jer ne znam šta činim, jer ne činim ono šta hoću, nego na šta mrzim ono činim.

¹⁶ Ako li ono činim šta neću, hvalim zakon da je dobar.

¹⁷ A ovo više ja ne činim nego greh koji živi u meni.

¹⁸ Jer znam da dobro ne živi u meni, to jest u telu mom. Jer hteti imam u sebi, ali učiniti dobro ne nalazim.

¹⁹ Jer dobro što hoću ne činim, nego zlo što neću ono činim.

²⁰ A kad činim ono što neću, već ja to ne činim nego greh koji živi u meni.

²¹ Nalazim, dakle zakon, kad hoću dobro da činim, da me na zlo nagoni.

²² Jer imam radost u zakonu Božijem po unutrašnjem čoveku;

²³ Ali vidim drugi zakon u udimu svojim, koji se suproti zakonu uma mog, i zarobljava me zakonom grehovnim koji je u udimu mojim.

²⁴ Ja nesrećni čovek! Ko će me izbaviti od tela smrti ove?

²⁵ Zahvaljujem Bogu svom kroz Isusa Hrista Gospoda našeg. Tako, dakle, ja sam umom svojim služim zakonu Božijem a telom zakonu grehovnom.

ПОГЛАВЉЕ 8

Nikakva, dakle, sad nema osudjenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po telu nego po Duhu.

² Jer zakon Duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grehovnog i smrti.

³ Jer što zakonu beše nemoguće, jer beše oslabljen telom, posla Bog sina svog u obličju tela grehovnog, i za greh osudi greh u telu,

⁴ Da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po telu nego po duhu;

⁵ Jer koji su po telu telesno misle, a koji su po duhu duhovno misle.

⁶ Jer telesno mudrovanje smrt je, a duhovno mudrovanje život je i mir.

⁷ Jer telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijem niti može.

⁸ A koji su u telu ne mogu Bogu ugoditi.

⁹ A vi niste u telu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema Duh Hristov, on nije Njegov.

¹⁰ A ako je Hristos u vama, onda je telo mrtvo greha radi a duh živ pravde radi.

¹¹ A ako li živi u vama Duh Onog koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa Duhom svojim koji živi u vama.

¹² Tako dakle, braćo, nismo dužni telu da po telu živimo.

¹³ Jer ako živite po telu, pomrećete; ako li duhom poslove telesne morite, živjećete.

¹⁴ Jer koji se vladaju po duhu Božijem oni su sinovi Božiji.

¹⁵ Jer ne primiste duh ropstva, opet da se bojite; nego primiste Duh posinački, kojim vičemo: Ava, Oče!

¹⁶ Ovaj duh svedoči našem duhu da smo deca Božija.

¹⁷ A kad smo deca i naslednici smo: naslednici, dakle Božiji, a sunaslednici Hristovi: jer s Njim stradamo da se s Njim i proslavimo.

¹⁸ Jer mislim da stradanja sadašnjeg vremena nisu ništa prema slavi koja će nam se javiti.

¹⁹ Jer čekanje stvari čeka da se jave sinovi Božiji.

²⁰ Jer se tvar pokori propadljivosti (ne od svoje volje nego za volju onog koji je pokori) na nadu,

²¹ Da će se i sama tvar oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave dece Božije.

²² Jer znamo da sva tvar uzdiše i tuži s nama do sad.

²³ A ne samo ona, nego i mi koji novinu duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući posinjenje i izbavljenje telu svom.

²⁴ Jer se nadom spasosmo. A nada koji se vidi nije nada; jer kad ko vidi šta, kako će mu se nadati?

²⁵ Ako li se nadamo onome što ne vidimo, čekamo s trpljenjem.

²⁶ A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim.

²⁷ A Onaj što ispituje srca zna šta je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete.

²⁸ A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju.

²⁹ Jer koje napred pozna one i odredi da budu jednaki obličju Sina njegovog, da bi On bio prvorodjeni među mnogom braćom.

³⁰ A koje odredi one i dozva; a koje dozva one i opravda; a koje opravda one i proslavi.

³¹ Šta ćemo, dakle, reći na ovo? Ako je Bog s nama, ko će na nas?

- ³² Koji, dakle, svog sina ne poštedite, nego ga predajte za sve nas, kako, dakle, da nam s Njim sve ne daruje?
- ³³ Ko će optužiti izbrane Božije? Bog koji pravda?
- ³⁴ Ko će osuditi? Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?
- ³⁵ Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? Nevolja li ili tuga? Ili gonjenje? Ili glad? Ili golotinja? Ili strah? Ili mač? Kao što stoji napisano:
- ³⁶ Za Tebe nas ubijaju vas dan, drže nas kao ovce koje su za klanje.
- ³⁷ Ali u svemu ovome pobjeđujemo Onog radi koji nas je ljubio.
- ³⁸ Jer znam jamačno da ni smrt, ni život, ni andjeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće,
- ³⁹ Ni visina, ni dubina, ni druga kakva stvar može nas rastaviti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu, Gospodu našem.

ПОГЛАВЉЕ 9

Istinu govorim tako mi Hrista, ne lažem, to mi svedoči savest moja Duhom Svetim:

- ² Da mi je vrlo žao i srce me moje boli bez prestanka;
- ³ Jer bih želeo da ja sam budem odlučan od Hrista za braću svoju koja su mi rod po telu,
- ⁴ Koja su Izrailjci, kojih je posinaštvo i slava, i zavet i zakon, i bogomoljstvo, i obećanja;
- ⁵ Kojih su i oci, i od kojih je Hristos po telu, koji je nad svima, Bog blagosloven va vek. Amin.
- ⁶ A nije moguće da reč Božija prodje: jer nisu svi Izrailjci koji su od Izrailja;
- ⁷ Niti su svi deca koji su seme Avraamovo, nego u Isaku, reče, nazvaće ti se seme.
- ⁸ To jest, nisu ono deca Božija što su po telu deca, nego deca obećanja primaju se za seme.
- ⁹ Jer je ovo reč obećanja: U ovo vreme doći ću i u Sare će biti sin.
- ¹⁰ Ne samo, pak, ona nego i Reveka, kad zatrudne od samog Isaka, oca našeg.
- ¹¹ Jer još dok se deca ne behu rodila, ni učinila dobra ni zla, da ostane Božija naredba po izboru,
- ¹² Ne za dela, nego Onog radi koji poziva reče joj se: Veći će služiti manjem,
- ¹³ Kao što stoji napisano: Jakov mi omile, a na Isava omrzoh.
- ¹⁴ Šta ćemo, dakle, na to reći? Eda li je nepravda u Boga? Bože sačuvaj!
- ¹⁵ Jer Mojsiju govori: Koga ću pomilovati, pomilovaću, i na koga ću se smilovati, smilovaću se.
- ¹⁶ Tako, dakle, niti stoji do onog koji hoće, ni do onog koji trči, nego do Boga koji pomiluje.
- ¹⁷ Jer pismo govori Faraonu: Zato te isto podigoh da na tebi pokažem silu svoju, i da se razglasi ime moje po svoj zemlji.
- ¹⁸ Tako, dakle, koga hoće miluje, a koga hoće otvrdoglavi.
- ¹⁹ Reći ćeš mi: Zašto nas još krivi? Jer ko se može suprotiti volji Njegovoj?
- ²⁰ A ko si ti, o čoveče! Da protivno odgovaraš Bogu? Eda li rukotvorina govori mastoru svom: Zašto si me tako načinio?
- ²¹ Ili zar lončar nema vlasti nad kalom da od jedne guke načini jedan sud za čast a drugi za sramotu?
- ²² A kad htjede Bog da pokaže gnev svoj i da objavi silu svoju, podnese s velikim

trpljenjem sudove gneva koji su pripravljeni za pogibao.

23 I da pokaže bogatstvo slave svoje na sudima milosti koje pripravi za slavu;

24 Koje nas i dozva ne samo od Jevreja nego i od neznabožaca,

25 Kao što i u Josiji govori: Nazvaću narod svojim koji nije moj narod, i neljubaznicu ljubaznicom.

26 I biće na mestu, gde im se reče: Vi niste moj narod; tamo će se nazvati sinovi Boga Živoga.

27 A Isaija viče za Izrailja: Ako bude broj sinova Izrailjevih kao pesak morski, ostatak će se spasti.

28 Jer će On izvršiti reč svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro reč svoju na zemlji.

29 I kao što proreče Isaija: Da nam nije Gospod Savaot ostavio semena, onda bismo bili kao Sodom i Gomor.

30 Šta ćemo, dakle, reći? Da neznabošci koji ne tražiše pravde dokučiše pravdu, ali pravdu od vere.

31 A Izrailj tražeći zakon pravde ne dokuči zakon pravde.

32 Zašto? Jer ne traži iz vere nego iz dela zakona; jer se spotakoše na kamen spoticanja,

33 Kao što stoji napisano: Evo mećem u Sionu kamen spoticanja i stenu sablazni; i koji ga god veruje neće se postideti.

ПОГЛАВЉЕ 10

Braćo! Želja je mog srca i molitva k Bogu za spasenje Izrailja.

2 Jer im svedočim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu.

3 Jer ne poznajući pravde Božije i gledajući da svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravdi Božijoj.

4 Jer je Hristos svršetak zakona: koji Ga god veruje opravdan je.

5 Jer Mojsije piše za pravdu koja je od zakona: Koji čovek tako čini živeće u tom.

6 A pravda koja je od vere ovako govori: Da ne kažeš u srcu svom: Ko će izići na nebo? To jest da svede Hrista;

7 Ili: Ko će sići u bezdan? To jest da izvede Hrista iz mrtvih.

8 Ali šta govori pismo? Blizu ti je reč u ustima tvojim i u srcu tvom, to jest reč vere koju propovedamo.

9 Jer, ako priznaješ ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svom da Ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spasen.

10 Jer se srcem veruje za pravdu, a ustima se priznaje za spasenje.

11 Jer pismo govori: Koji Ga god veruje neće se postideti.

12 Jer nema razlike medju Jevrejinom i Grkom: jer je On Bog svih, i bogat za sve koji Ga prizivaju.

13 Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se.

14 Kako će, dakle, prizvati koga ne verovaše? A kako će verovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovednika?

15 A kako će propovedati ako ne budu poslani? Kao što stoji napisano: Kako su krasne noge onih koji donose glas za mir, koji donose glas za dobro!

16 Ali svi ne poslušашe jevandjelje: jer Isaija govori: Gospode! Ko verova našem

propovedanju?

17 Tako, dakle, vera biva od propovedanja, a propovedanje rečju Božijom.

18 Nego, velim: zar ne čuše? Još ode po svoj zemlji glas njihov, i po krajevima vasionog sveta reči njihove.

19 Nego velim: zar ne razume Izrailj? Prvi Mojsije govori: Ja ću razdražiti, ne svojim narodom, nerazumnim narodom rasrdiću vas.

20 A Isaija govori slobodno: Nadjoše me koji me ne traže; i javih se onima koji za me ne pitaju.

21 A k Izrailju govori: Sav dan pružah ruke svoje k narodu koji ne da da mu se kaže i odgovara na suprot.

ПОГЛАВЉЕ 11

Govorim, dakle: eda li Bog odbaci narod svoj? Bože sačuvaj! Jer sam i ja Izrailjac od semena Avraamovog, od kolena Venijaminovog.

2 Ne odbaci Bog narod svoj, koji napred pozna. Ili ne znate šta govori pismo za Iliju kako se tuži Bogu na Izrailja govoreći:

3 Gospode! Proroke Tvoje pobiše i oltare Tvoje raskopaše, a ja ostah jedan i traže dušu moju da je izvade.

4 A šta mu govori Božji odgovor? Ostavih sebi sedam hiljada ljudi koji ne prikloniše kolena pred Vaalom.

5 Tako, dakle, i u sadašnje vreme ostatak bi po izboru blagodati.

6 Ako li je po blagodati, onda nije od dela, jer blagodat već ne bi bila blagodat; ako li je od dela nije više blagodat, jer delo već ne bi bilo delo.

7 Šta dakle? Šta iskaše Izrailj ono ne dobi; a izbor dobi; ostali pak zaslepiše.

8 Kao što je napisano: Dade im Bog duha neosetljivog, oči da ne vide, i uši da ne čuju do samog današnjeg dana.

9 I David govori: Da bude trpeza njihova zamka i gvoždja, i sablazan i plata njima;

10 Da se njihove oči zaslepe da ne vide, i ledja njihova jednako da su pognuta.

11 Govorim, dakle: eda li se spotakoše da padnu? Bože sačuvaj! Nego je njihova pogreška spasenje neznabošcima, da bi se i oni razdražili.

12 A kad je pogreška njihova bogatstvo svetu i šteta njihova bogatstvo neznabošcima, a kamoli da se ispune?

13 Jer vama govorim neznabošcima; jer, budući da sam ja apostol neznabožaca, hoću da hvalim svoju službu;

14 Ne bih li kako razdražio svoj rod, i spasao koga od njih.

15 Jer kad je odmet njihov primirenje svetu, šta bi bilo primljenje, osim život iz mrtvih?

16 Ako je kvasac svet, to je i testo; i ako je koren svet, to su i grane.

17 Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricepio si se na njih, i postao si zajedničar u korenu i u masti od masline;

18 Ne hvali se granama; ako li se, pak, hvališ, ne nosiš ti korena nego koren tebe.

19 A reći ćeš: Odlomiše se grane da se ja pricepim.

20 Dobro! Neverstvom odlomiše se, a ti verom stojiš; ne ponosi se, nego se boj.

21 Jer kad Bog rodjenih grana ne poštede, da i tebe kako ne nepoštedi.

22 Gledaj, dakle, dobrotu i nepoštedjenje Božije: nepoštedjenje na onima što otpadoše, a

na sebi dobrotu Božiju, ako ostanesh u dobroti; ako li pak ne, i ti ćeš biti odsečen.

23 A i oni, ako ne ostanu u neverstvu, pricepiće se; jer ih je Bog kadar opet pricepiti.

24 Jer kad si ti odsečen od rodjene masline, i pricepio se na nerodjenu pitomu maslinu; a kamo li ovi koji će se pricepiti na rodjenu svoju maslinu!

25 Jer vam, braćo, neću zatajiti tajnu ovu (da ne budete ponositi), slepoća Izrailju pade u deo dokle ne udje neznabožaca koliko treba.

26 I tako će se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: Doći će od Siona Izbavitelj i odvrtiće bezbožnost od Jakova.

27 I ovo im je moj zavet kad otmem njihove grehe.

28 Po jevandjelju, dakle, neprijatelji su vas radi; a po izboru ljubazni su otaca radi.

29 Jer se Bog neće raskajati za svoje darove i zvanje.

30 Jer, kao i vi što se nekad supročaste Bogu a sad biste pomilovani njihovog radi suproćenja,

31 Tako i oni sad ne hteše da veruju vašeg radi pomilovanja da bi i oni bili pomilovani.

32 Jer Bog zatvori sve u neverstvo, da sve pomiluje.

33 O dubimo bogatstva i premudrosti i razuma Božijeg! Kako su neispitivi Njegovi sudovi i neistraživi Njegovi putevi!

34 Jer ko pozna misao Gospodnju?

35 Ili ko Mu bi savetnik? Ili ko Mu napred dade šta, da mu se vrati?

36 Jer je od Njega i kroz Njega i u Njemu sve. Njemu slava vavek. Amin.

ПОГЛАВЉЕ 12

Molim vas, dakle, braćo, milosti Božije radi, da date telesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo.

2 I ne vladajte se prema ovome veku, nego se promenite obnovljenjem uma svog, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija.

3 Jer kroz blagodat koja je meni data kažem svakome koji je medju vama da ne mislite za sebe više nego što valja misliti; nego da mislite u smernosti kao što je kome Bog udelio meru vere.

4 Jer kao u jednom telu što imamo mnoge ude a udi svi nemaju jedan posao,

5 Tako smo mnogi jedno telo u Hristu, a po sebi smo udi jedan drugom.

6 A imamo različite darove po blagodati koja nam je dana: ako proroštvo, neka bude po meri vere;

7 Ako li službu, neka služi; ako je učitelj, neka uči;

8 Ako je tešitelj, neka teši; koji daje neka daje prosto; koji upravlja neka se brine; koji čini milost neka čini s dobrom voljom.

9 Ljubav da ne bude lažna. Mrzeći na zlo držite se dobra.

10 Bratskom ljubavi budite jedan k drugom ljubazni. Čašću jedan drugog većeg činite.

11 Ne budite u poslu leni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu.

12 Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako.

13 Delite potrebe sa svetima; primajte rado putnike.

14 Blagosiljajte one koji vas gone: blagosiljajte, a ne kunite.

15 Radujte se s radosnima, i plačite s plačnima.

16 Budite jedne misli medju sobom. Ne mislite o visokim stvarima, nego se držite niskih.

Ne mislite za sebe da ste mudri.

17 A nikome ne vraćajte zla za zlo; promišljajte o tome šta je dobro pred svim ljudima.

18 Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svim ljudima.

19 Ne osvećujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mesto gnev, jer stoji napisano: Moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospod.

20 Ako je, dakle, gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer čineći to ugljevlje ognjeno skupljaš na glavu njegovu.

21 Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrim.

ПОГЛАВЉЕ 13

Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene.

2 Tako koji se suproti vlasti suproti se naredbi Božijoj; a koji se suprote primiće greh na sebe.

3 Jer knezovi nisu strah dobrim delima nego zlim. Hoćeš li, pak, da se ne bojiš vlasti, čini dobro, i imaćeš hvalu od nje;

4 Jer je sluga Božji tebi za dobro. Ako li zlo činiš, boj se; jer uzalud ne nosi mača, jer je Božji sluga, osvetnik na gnev onome koji zlo čini.

5 Tako se valja pokoravati ne samo od straha nego i po savesti.

6 Jer za to i poreze dajete; jer su sluge Božije koje su za to isto postavljene.

7 Podajte, dakle, svakome šta ste dužni: kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast.

8 I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugog; jer koji ljubi drugog zakon ispuni.

9 Jer ovo: Ne čini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne svedoči lažno, ne zaželi, i ako ima još kakva druga zapovest, u ovoj se reči izvršuje, to jest: Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe.

10 Ljubav ne čini zla bližnjemu; dakle je ljubav izvršenje zakona.

11 I znajući ovo vreme da je već čas došao da ustanemo od sna; jar nam je sad bliže spasenje nego li kad verovismo.

12 Noć prodje, a dan se približi: da odbacimo, dakle, sva dela tamna, i da se obučemo u oružje videla.

13 Da hodimo pošteno kao po danu: ne u žderanju i pijanstvu, ne u kurvarstvu i nečistoti, ne u svadjanju i zavisti;

14 Nego se obucite u Gospoda Isusa Hrista; i telu ne ugađajte po željama.

ПОГЛАВЉЕ 14

A slaboga u veri primajte lepo, da se ne smeta savest.

2 Jer jedan veruje da sme svašta jesti, a koji je slab jede zelje.

3 Koji jede neka ne ukorava onog koji ne jede; i koji ne jede neka ne osudjuje onog koji jede; jer ga Bog primi.

4 Ko si ti koji sudiš tuđem sluzi? On svom gospodaru stoji ili pada. Ali će ustati; jer je Bog kadar podignuti ga.

5 Tako jedan razlikuje dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednaki: svaki da bude

uveren za svoju misao.

⁶ Koji razlikuje dane, Gospodu razlikuje; i koji ne razlikuje dana, Gospodu ne razlikuje. Koji jede, Gospodu jede: jer hvali Boga; i koji ne jede, Gospodu ne jede, i hvali Boga.

⁷ Jer ni jedan od nas ne živi sebi, i ni jedan ne umire sebi.

⁸ Jer ako živimo, Gospodu živimo; a ako umiremo, Gospodu umiremo. Ako, dakle, živimo, ako umiremo, Gospodnji smo.

⁹ Jer zato Hristos i umre i vaskrse i ožive da ovlada i mrtvima i živima.

¹⁰ A ti zašto osudjuješ brata svog? Ili ti zašto ukoravaš brata svog? Jer ćemo svi izići na sud pred Hrista.

¹¹ Jer je pisano: Tako mi života, govori Gospod, pokloniće mi se svako koleno, i svaki jezik slaviće Boga.

¹² Tako će, dakle, svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe.

¹³ Zato da ne osudjujemo više jedan drugog, nego mesto toga ovo gledajte da ne postavljate bratu spoticanja ili sablazni.

¹⁴ Znam i uveren sam u Hristu Isusu da ništa nije pogano po sebi, osim kad ko misli da je pogano, onome je pogano.

¹⁵ A ako je brat tvoj jela radi žalostan, već se ne vladaš po ljubavi: ne gubi jelom svojim onog za kog Hristos umre.

¹⁶ Gledajte, dakle, da se ne huli na vaše dobro.

¹⁷ Jer carstvo Božije nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu Svetome.

¹⁸ Jer koji ovim služi Hristu ugodan je Bogu i mio ljudima.

¹⁹ Tako, dakle, da se staramo za mir i za ono čim vodimo na bolje jedan drugog.

²⁰ Ne raskopavaj delo Božije jela radi; jer je sve čisto; nego je pogano za čoveka koji jede sa spoticanjem.

²¹ Dobro je ne jesti mesa, i vina ne piti, i ono ne činiti na šta se tvoj brat spotiče, ili oda šta gori postaje ili slabi.

²² Ti imaš veru? Imaj je sam u sebi pred Bogom. Blago onome koji ne osudjuje sebe za ono šta nadje za dobro.

²³ A koji se sumnja osuđen je ako jede, jer ne čini po veri: a šta god nije po veri greh je.

ПОГЛАВЉЕ 15

Dužni smo, dakle, mi jaki slabosti slabih nositi, i ne sebi ugodjati.

² I svaki od vas da ugadja bližnjemu na dobro za dobar ugled.

³ Jer i Hristos ne ugodi sebi, nego kao što je pisano: Ruženja onih koji Tebe ruže padoše na me.

⁴ Jer šta se napred napisa, za našu se nauku napisa, da trpljenjem i utehom pisma nadu imamo.

⁵ A Bog trpljenja i utehe da vam da da složno mislite medju sobom po Hristu Isusu,

⁶ Da jednodušno jednim ustima slavite Boga i Oca Gospoda našeg Isusa Hrista.

⁷ Zato primajte jedan drugog kao što i Hristos primi vas na slavu Božiju.

⁸ Ali kažem da je Isus Hristos bio sluga obrezanja istine radi Božije, da utvrdi obećanje očevima,

⁹ A neznabošci po milosti da proslave Boga, kao što stoji napisano: Zato ću Te hvaliti medju neznabošcima, Gospode, i pevaću ime Tvoje.

- ¹⁰ I opet govori: Veselite se neznabošci s narodom Njegovim.
- ¹¹ I opet: Hvalite Gospoda svi neznabošci, i slavite Ga svi narodi.
- ¹² I opet Isaija govori: Biće koren Jesejev, i koji ustane da vlada nad neznabošcima u Onog će se uzdati neznabošci.
- ¹³ A Bog nade da ispuni vas svake radosti i mira u veri, da imate izobilje u nadi silom Duha Svetog.
- ¹⁴ A ja sam i sam uveren za vas, braćo, da ste i vi sami puni blagodati, napunjeni svakog razuma, da možete druge naučiti.
- ¹⁵ Ali vam opet, braćo, slobodno pisah nekoliko da vam napomenem radi blagodati koja mi je dana od Boga,
- ¹⁶ Da budem sluga Isusa Hrista u neznabošcima, da služim jevandjelju Božijem, da budu neznabošci prinos povoljan i osvećen Duhom Svetim.
- ¹⁷ Imam, dakle, hvalu u Hristu Isusu kod Boga.
- ¹⁸ Jer ne smem govoriti šta koje Hristos ne učini kroza me za poslušanje neznabožaca rečju i delom,
- ¹⁹ U sili znaka i čudesa silom Duha Božijeg; tako da od Jerusalima i naokolo tja do Ilirika napunih jevandjeljem Hristovim.
- ²⁰ I tako se trudih da propovedim jevandjelje ne gde se spominjaše Hristos, da na tudjoj zakopini ne zidam;
- ²¹ Nego kao što je pisano: Kojima se ne javi za Njega, videće; i koji ne čuše razumeće.
- ²² To me zadrža mnogo puta da ne dodjem k vama.
- ²³ A sad više ne imajući mesta u ovim zemljama, a imajući želju od mnogo godina da dodjem k vama,
- ²⁴ Ako podjem u Španjolsku, doći ću vam; jer se nadam da ću tuda proći i vas videti, i vi ćete me otpratiti onamo kad se najpre nekoliko nasitim vas.
- ²⁵ A sad idem u Jerusalim služeći svetima.
- ²⁶ Jer Makedonija i Ahaja učiniše dragovoljno neki porez za siromahe svete koji žive u Jerusalimu.
- ²⁷ Oni učiniše dragovoljno, a i dužni su im; jer kad neznabošci dobiše deo u njihovim duhovnim imanijama, dužni su i oni njima u telesnim poslužiti.
- ²⁸ Kad ovo, dakle, svršim, i ovaj im plod zapečatim, poći ću preko vas u Španjolsku.
- ²⁹ A znam da kad dodjem k vama, doći ću s obilnim blagoslovom jevandjelja Hristovog.
- ³⁰ Ali vas molim, braćo, zaradi Gospoda našeg Isusa Hrista, i zaradi ljubavi Duha, pomozite mi u molitvama za me k Bogu;
- ³¹ Da se izbavim od onih koji se protive u Judeji, i da služba moja za Jerusalim bude po volji svetima;
- ³² Da s radošću dodjem k vama, s voljom Božijom, i da se razveselim s vama.
- ³³ A Bog mira sa svima vama. Amin.

ПОГЛАВЉЕ 16

- P**reporučujem vam, pak, Fivu sestru našu, koja je sluškinja kod crkve u Kenhreji,
- ² Da je primite u Gospodu kao što prilikuje svetima, i da joj budete u pomoći u svakoj stvari koju od vas zatreba; jer je ona mnogima pomogla, i samome meni.
- ³ Pozdravite Priskilu i Akilu, pomoćnike moje u Hristu Isusu,

- ⁴ Koji za dušu moju svoje vratove položiše, kojima ne ja jedan zahvaljujem, nego i sve crkve neznabožačke, i domašnju crkvu njihovu.
- ⁵ Pozdravite Epeneta, meni ljubaznog, koji je novina iz Ahaje u Hrista.
- ⁶ Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas.
- ⁷ Pozdravite Andronika i Juniju, rodbinu moju, i moje drugare u sužanjstvu koji su znameniti među apostolima, koji i pre mene verovaše Hrista.
- ⁸ Pozdravite Amplija, meni ljubaznog u Gospodu.
- ⁹ Pozdravite Urbana, pomoćnika našeg u Hristu, i Stahija, meni ljubaznog.
- ¹⁰ Pozdravite Apelija, okušanog u Hristu. Pozdravite domaće Aristovulove.
- ¹¹ Pozdravite Irodijona, rodjaka mog. Pozdravite domaće Narkisove, koji su u Gospodu.
- ¹² Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite Persidu ljubaznu, koja se mnogo trudila u Gospodu.
- ¹³ Pozdravite Rufa izbranog u Gospodu, i mater njegovu i moju.
- ¹⁴ Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Erma, Patrova, Ermija, i braću koja su s njima.
- ¹⁵ Pozdravite Filologa i Juliju, Nireja i sestru njegovu, i Olimpana, i sve svete koji su s njima.
- ¹⁶ Pozdravite jedan drugog celivom svetim. Pozdravljaju vas sve crkve Hristove.
- ¹⁷ Molim vas, pak, braćo, čuvajte se od onih koji čine raspre i razdore na štetu nauke koju vi naučiste, i uklonite se od njih;
- ¹⁸ Jer takvi ne služe Gospodu našem Isusu Hristu nego svom trbuhu, i blagim rečima i blagoslovima prelašćuju srca bezazlenih.
- ¹⁹ Jer vaše slušanje razglasi se svuda. I radujem se za vas; ali hoću da ste vi mudri na dobro a prosti na zlo.
- ²⁰ A Bog mira da satre sotonu pod noge vaše skoro. Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista s vama. Amin.
- ²¹ Pozdravlja vas Timotije, pomoćnik moj, i Lukije i Jason i Sosipatar, rodjaci moji.
- ²² Pozdravljam vas i ja Tertije, koji napisah ovu poslanicu u Gospodu.
- ²³ Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i cele crkve. Pozdravlja vas Erast, blagajnik gradski, i brat Kvart.
- ²⁴ Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amin.
- ²⁵ A onome koji vas može utvrditi po jevandjelju mom i propovedanju Isusa Hrista, po otkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanja sveta,
- ²⁶ A sad se javila i obznanila kroz pisma proročka, po zapovesti večnog Boga, za poslušanje vere među svima neznabošcima,
- ²⁷ Jedinom premudrom Bogu, kroz Isusa Hrista, slava vavek. Amin.

For other languages please go to www.wordproject.org